

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica Sf. Părinți dela Nicea.

În Evangelia de astăzi s'a citit o parte din rugăciunea pe care a îndreptat-o Mântuitorul la Cina cea din urmă către Părintele său ceresc. — Atunci s'a rugat Isus Hristos pentru sine însuș, pentru Apostoli și pentru toți credincioșii și aleșii săi. Iată o pildă desăvârșită de rugăciune.

* * *

S'a rugat pentru sine însuș. 1. Câtă cinste din lăuntru și din afară — și ce căldură iese din cuvintele sale: *Ridicându-și ochii săi spre ceriu, a zis: Părinte. 2. Ce a cerut? Venit-a ceasul, preamărește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te preamărească pe tine.* S'a rugat să fie preamărit în noaptea Patimei sale, și a dobândit dela Tatăl — prin atâtea minuni cari i-au însoțit moartea, prin preamărita sa Înviere și Înălțarea la Ceriu, și în sfârșit prin lauda și preamărirea Numelui său în toată lumea, care crede întru El și-l mărturisește Dumnezeu și Mântuitorul neamului omenesc. În acestea cereri Isus nu ținea mărirea sa proprie, ci pe ceea a Tatălui: *ca Fiul tău să te preamărească pe tine.* Și eu pot să cer dela Dumnezeu ca să mă cinstească cu darurile grației sale (harului său), pentru ca apoi eu să pot preamări pe Dumnezeu însuș. 3. Cu ce titlu, sau pentru ce pricină s'a rugat cerând acestea? *Eu te-am preamărit pe pământ, lucrul care mi-ai dat să-l fac l'am sfârșit. Și acum preamărește-mă, tu Părinte, la tine însuși, cu mărirea, carea am avut-o la tine mai înainte până a nu fi lumea.* Este iertat a înfățișa înaintea lui Dumnezeu faptele bune cu datorita umilință. Oh! dacă am fi noi îmbogățiți cu multe fapte bune! Să în-

vățăm de aci, că trebuie să cerem dela Dumnezeu ceea-ce El din veci a hotărât să ne dea prin mijlocirea rugăciunilor noastre... Dumnezeu meu! de âș putea zice și eu că te-am preamărit pururea pe pământ! Dar eu, nefericitul, am cercat mărirea mea și nu pe a ta, stima și cinstea mea și nu am cercat cinstea ta. Iartă-mă, o Doamne! și fă, ca de acum înainte numai pe tine să țe am înaintea ochilor, la tine să ținesc și spre tine să mă îndreptez cu toate faptele mele, cu toate cuvintele și gândurile mele!...

Se roagă pentru apostoli zicând: *Nu pentru lume mă rog, ci pentru acestia, pe cari mi i-ai dat mie, căci ai tăi sunt.* Iată o pricină puternică pentru a se ruga: *Ei ai tăi sunt.* — Așa mă voiu ruga și eu împreună cu prorocul: *Al tău sunt eu, mântuește-mă.* Ps. 118'94. Isus Hristos nu s'a rugat pentru lume, nici pentru fiii întunericului, căci acestia se fac nevrednici, împotrivindu-se legii și luminărilor lui Dumnezeu. — Cere pentru Apostoli trei lucruri: 1. *Părinte Sfinte, păzește întru numele tău pe cei cari mi i-ai dat mie, ca să fie una, precum și noi, adecă să fie cu toții de aceeași simțire și de aceeaș voință.* 2. *Nu mă rog ca să-i ieai pe ei din lume, ci ca să-i păzești pe ei de cel rău.* Pentru-că a fi între cei răi și a fi prigonit de ei, adese ori este de folos, dacă stăm sub scutul lui Dumnezeu, carele între ispite și prigoniri să ne scape de căderi. 3. *Sfințește-i pe ei întru adevărul tău.* Pentru ei mă sfințesc pe mine însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr. A cerut pentru învățăceii săi adevărata și desăvârșita sfințenie, care e mai mult decât simpla mântuire de rău. A zis apoi despre sine: *Pentru ei mă sfințesc pe*

mine, adevărat mă aduc jertfă ca și ei să fie sfințiți, pentru-că din moartea lui Hristos purcede sfințirea noastră.

* * *

S'a rugat pentru credincioși: *Iară nu mă rog numai pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine. Așadară atunci s'a rugat și pentru mine, căci a avut înaintea ochilor săi pe toți și pe fiecare dintre credincioșii săi. Ce a cerut? Ca toți să fie una, precum tu, Părinte, ești întru mine, și eu întru tine, ca ei întru noi una să fie. Una între ei și cu Dumnezeu. Oh! fericită unire! De unde urmează: Ca lumea să crează, că tu m'ai trimis. Așadară atâta de prețioasă este adevărate unire a dragostei creștinești, care este de cel mai mare ajutor întru lăfșirea credinții, pentru că într'adevăr acolo este degetul lui Dumnezeu Eșire 8—19, unde se află dragostea creștinească.*

În urmă mai cere: *Părinte, voiu ca unde sunt eu să fie cu mine și aceia pe cari mi i-ai dat, ca să vadă mărirea, carea mi-ai dat-o. Această este culmea tuturor cererilor, acesta este sfârșitul tuturor dorințelor. Voiu, zice Ișus, voesc, și cine se va împotrivi voinții tale? Oh Doamne Ișuse Hristoase, cere și pentru mine acest mare Voiu, voesc, ca să ajung și eu la tine, să te laud și să te preamăresc în veci. Amin.*

Rătăcirea sectelor cu privire la cinstirea Sfinților.

Pr. Birlea Patrițiu

(Urmare din Nr. 21.)

Mai nou o minune vrednică de însemnat s'a întâmplat la Lîmpias (Spania) în biserică, în 29 Septembrie 1919, deci n'a trecut nici 8 ani de atunci.

Un preot cu numele *Rodriguez* Mirando a avut o boală grea a fost lovit de vânt. Doctorul care îl vizitase declară următoarele:

Mam grăbit la preot să-l vizitez, l'a lovit *apoplexia*. Măinile și picioarele nu și le-a putut mișca, gura i-sa sgârșit, cu greu vorbea.

Di Rodriguez, om cu credință tare, cugetând că este spre sfârșit, sa rugat către Dumnezeu:

„O Dumnezeule, de 40 ani cuget la ranele tale Ișuse, și de sfânta Maica Ta. Nu mă lăsa!”

Apoi 5 minute a adormit. După amiază când lam cercetat, apoplexia a dispărut pe deplin, a fost vindecat.

De 49 ani sunt medic, dar nici odată n'am experiat, că apoplexia împreună cu sângerarea crerului, așa repede să dispară.

Numai putere supranaturală, adevărat minunea a putut produce vindecarea, căci în 5 minute să se vindece dintr'o boală așa complicată, înaintea științei medicale e ceva necunoscut. *Doctor Iose Naveda.*

Deci vedem că prin chemarea întru ajutor a *Precuratei Fecioare Maria*, s'a vindecat Di Rodriguez.

Vedem, cumcă cinstirea sfinților și chemarea întru ajutor ca să se roage pentru noi lui Dumnezeu, e lucru folositor. De altcum și mintea omului spune că nu odată când greșim, nu îndrăznim direct a ne adresa către Dumnezeu, din cauza nevrednici ei noastre. În cazul acesta e folositor să recurgem la sfinți, fără ca să vătămăm pe Dumnezeu, căruia singur îi compete închinăciunea, după cum am văzut că chiar Dumnezeu poruncește prietinelor lui Jov: „Mergiți la Jov. . . și Jov se va ruga pentru voi. . . căci de nu ași primi fața lui demult vași fi perduți pe voi!” (Jov. 42. 7. 8.) Apoi mai vedem la Facere (20. 7.) unde zice Domnul împăratului Abimeleh să-i deie înapoi mueria lui Avram: „Iar acuma dă îndărăpt mueria omului, și se va ruga pentru tine și vei fi viu.

De altcum vedem scris pe mormintele sfinților din veacurile prime „Pete, pro nobis” adevărat rugativă pentru noi!

Pe urmă, când vedem în zilele de acuma, minuni la mormintele sfinților, după cum dintre alte multe am descris cele 2 întâmplări, trebuie

să admitem că lui Dumnezeu e plăcut a vedea cum noi muritorii aici pe pământ cinstim pe cei sfinți, din care cauză prin intervenirea lor nu o dată face minuni.

Chiar lui Isus se arată *Moise și Ilie* în noul Testament. (Matei 17. 3.)

Cinstind sfinți și văzând ajutoarele, ce provin din cinstirea lor, parcă vedem adevărindu-se cuvintele scripturii :

„Pre cei bolnavi vindecați, pe cei leproși îi curățiți . . .” Matei.

În sfârșit în legătură cu cele espuse putem întări, cumcă sărbătorile sfinților au mare însemnătate Pentru starea lor fericită Dumnezeu primește și rugăciunile noastre, și câte odată nu numai sufletește își dau folos rugăciunile sfinților, ci se arată și prin folos trupesc *prin minuni*, după cum am văzut. Pentru aceasta avem și sărbătorile sfinților și înaintea lui Dzeu e lucru plăcut, și nu e ceva zadarnic.

După toate aceste întreb pe frații noștri împărțiți în secte: Oare e ne-bunie a cinsti pe Sfinți?”

(Sfârșit.)

Datorințele părinților față de copiii lor.

(Urmare)

Intorcându-se acasă domnul nostru zise către muierea sa: Noi până acuma n'am fost tată și mamă, pentru că n'am avut grijă de copiii noștri. — Un tinăr eșise odată de acasă într'o sară și nu se întoarse acasă până noaptea târziu. El află pe tatăl său și pe mamă-sa șezând pe vatră lângă foc — clipocind de somn. — Mirându-se de aceasta tinărul le zice: „Dar pentru ce nu v'afi culcat?” „Fiul meu, îi răspunse buna maică, cum să ne putem noi odihni liniștiți, când noi nu știm unde ești tu? Tu doară știi destul de bine, cât de tare te iubim noi pe tine.” — Tinărul, care iubia și el foarte mult pe părinții lui — n'a mai eșit altul sara de acasă.

Pruncii trebuie grijiți, păziți, pentru că din fire sunt plecați spre rău pe lângă ori câtă bunătate și nevinovăție ar fi în ei. De aceea și copiii cei mai buni trebuie grijiți, pentru că pe lângă aceea că au aplecări rele — ca toți pruncii — mai sunt lipsiți și de experiență și de aceea sunt neînțelepți. Câtă grijă au plugarii ca să smulgă spinii și polomizele de pe câmpul lor, ierburile cele rele, urzicele și bucinșurile din grădină — ca să se facă bucate bune, legume mândre că sămănăturile și legumele să nu fie înădușite de spini, polomizi, urzici, bucinșuri și alte ierburi rele . . . Și voi părinților să lăsați, ca patimile ce se nasc — să înădușe sămânța cea bună în inima pruncilor voștri, și să nu faceți nimica pentru ca să înfrânați și să omoriți pornirile cele rele ale vrăstei tinerești? Voi vă liniștiți cu aceea că merg la școală — unde învață ei religiunea, adevărurile de credință, catehismul, istoria biblică, rugăciunile . . . dar poate că dealungul străzilor au lipsă de mai mare pază, grijă. Ce lucru dureros este a vedea părinți, cari nu poartă nici o grijă de pruncii lor! — Acești părinți samănă cu struțul. — Paserea aceasta se ouă pe năsip, și acolo îndată își părăsește ouăle sale, de aceea a din puține ouă ies pui, că cele mai multe se strică. Struțul e chipul acelor nefericiți părinți cu totul materiali, pruncii lor sunt mai toți înghițiți de dihania iadului, și tare puțini ce cresc pentru ceriu. Ei își pierd nevinovăția așa zicând în leagăn, ei învață obiceiurile, datine păcătoase fără de știrea părinților lor, pentru cari apoi sunt numai năcaz și amărăciune.

Părinților! datorința voastră este să știți unde sunt pruncii voștri, ce fac ei, cu cine sunt, să nu-i lăsați niciodată de capul lor, pentru-că se strică unii pe alții. Știți ce s'a întâmplat pe vremea lui Eliseiu prorocul. Trece prorocul prin un oraș din Samaria, vre-o patru zeci de copii se ieau după el, și-l baljocoresc în toată forma, sbierând după el și zicându-i: pleșuvule! Eliseiu i-a blăstămat. Numai decât doi urși ies dintr'o pădure și îi înghijesc pe toți copiii. Așa pedepsește Dumnezeu pe copiii aceia, de cari nu grijesc părinții . . . Atâția prunci scumpi au căzut în războiul acesta . . . Alâtea lacrimi au pricinuit părinților îndurerări și jalnici . . . Cine mai știe — poate că e o pedeapsă dela Dumnezeu — fiindcă părinții

nu i-au grijit cum se cade, iau lăsat de capul lor, și-au pierdut nevinovăția.

Dar vor zice o samă de părinți: pruncii noștri sunt mari, în vrâștă și cu minte. Asta însemnă că primejdiile sunt mai mari, patimile lor sunt mai înfocate, mai vii și de aceea au lipsă de mai mare pază, de mai mare grijă.

(Va urma.)

Din catechism.

(Urmare)

Vom incheia cu cuvintele directorului institutului geologic paleontologic a Universității din Berlin — Banco — rostite în ședința congresului internațional zoologic: până când cele mai multe mamifere a zilelor noastre au un șir lung de strămoși fosile în epoca diluvială fără să cunoaștem din el înaintea mergătorii lui din epoca terțiară. Și acest om diluvial apare înaintea noastră deja în stare perfectă ca „homo sapiens.”

Oameni dinții lângă înțelepciunea lor au fost și pe deplin fericiți.

Ei au fost așezați în paradisul minunat.

S'au bucurat de frumseța și roada pământului fără să-o fi lucrat, au stăpânit asupra viețuitoarelor. Nici o neplăcere, nici o impresie neplăcută nu a conturbat liniștea lor.

Sf. Augustin spune: „Omul (dintâi) a trăit în paradis cum a dorit, până a dorit aceea ce a poruncit Dumnezeu, a trăit bucurându-se în Dumnezeu, a trăit fără de lipsuri și a putut să trăiască așa în veci. A avut mâncare să mănânce și beutură să

bea, pomul vieții ca bătrânețele să nu-l slăbească, în trupul lui nici o stricăciune sau perire nu a izvorit, simțurile lui nici o neplăcere nu au simțit. Din lăuntru nici un morb, din afară nici o lovitură nu l'a înfricat. În trup deplină sănătate și în suflet deplină liniște.

La aceasta se referă tradiția tuturor popoarelor despre epoca fericită a oamenilor dintâi.

(Va urma.)

Bibliografie. Institutul „Biblioteca populară” din Gherla a scos de sub tipar a două broșuri sub titlul: „Datorințele creștinești ale bărbaților” de părintele canonic *Dr. Victor Bojor*. Este aceasta o cărticică de 62 pagini scrisă cu o românească bună la înțelesul poporului. Conține învățături prețioase menite de a crea o situație de adevărată fericire în familie. Mult ar fi de dorit să se găsească la toate casele țăranilor noștri cărturari. Se poate procura cu prețul modest de 6 Lei la Tipografia „Aurora”, A. Todoran în Gherla, jud. Someș. Tot aici se poate găsi și broșura No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului nostru *Isus Hristos*” de acelaș auctor cu prețul 15 Lei.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”
tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

5—11 Iunie 1927.

5. **Dumineca Sfinților Părinți** dela Nicea (Ev. d. Ioan 17. 1.) M. Doroteiu.
6. Luni. C. Visarion și Ilarion.
7. Marți. Muc. Teodot.
8. Miercuri. Muc. T. Stratilat.
9. Joi. C. P. Chiril.
10. Vineri. M. Timotei.
11. Sâmbăta. Ap. Vartolomei și Varnava.